

[Ove Hansen.]

en ny værdiansættelse ved årsomvurderingerne og dermed en forhøjelse, ikke alene af forskelsværdien men også af grundværdien og den afgiftspligtige grundstigning. Det er her, de urimeligheder og skævheder, der er blevet talt så meget om, er særlig mærkbare. Finansministeren gav dengang tilsagn om, at sådanne urimeligheder og skævheder ville blive rettet, og med det foreliggende lovforslag har finansministeren indfriet sit løfte.

Forslaget går i hovedsagen ud på, at grundstigningsskylden skal fikseres på 1960-grundlaget, d. v. s. værdiansættelsen ved 12. alm. vurdering. De omvurderinger, der har fundet sted i mellemtiden, f. eks. i 1961 og 1962, skal, hvad den afgiftspligtige grundstigning angår, føres tilbage til det oprindelige beløb i 1960. Det er en stor indrømmelse og lettelse, der her gives mange grundejere, men jeg kan i og for sig godt forstå den højtærede finansministers betragtninger, selv om indrømmelsen er stor. Der er efter min mening næsten ikke anden udvej end at gå tilbage til udgangspunktet i 1960, dersom skævhederne virkelig skal rettes. Det ekspertudvalg, der siden foråret nøje har gransket mulighederne for at rette eventuelle skævheder, er da også kommet til det resultat, som forslaget her er udtryk for.

Den højtærede finansminister har imidlertid vist mere elskværdighed ved lovforslagets udarbejdelse og er gået videre end ekspertudvalget, idet ministeren ikke alene foreslår, at den afgiftspligtige grundværdistigningsskyld skal fikseres på 1960-grundlaget, men at de beløb, der er indbetalt i grundstigningsskyld som følge af årsomvurderinger siden 1960, skal tilbagebetales. Det er naturligvis en god egenskab, ikke mindst for en finansminister, at kunne vise elskværdighed, men jeg synes næsten, den højtærede finansminister i hvert fald i dette tilfælde har været lidt for elskværdig.

Når jeg er lidt betænkelig ved tilbagebetalingen, skyldes det bl. a., at mange grundejere i forvejen har fået delvis kompensation for det beløb, de har betalt i grundstigningsskyld, idet beløbet jo er fradragsberettiget og formentlig i langt de fleste tilfælde har medvirket til et underskud på ejendommens driftsregnskab, et underskud, der har reduceret den skatte-

pligtige indkomst og ofte fjernet toppen af den skattepligtige indkomst. Ved en tilbagebetaling vil grundejeren derfor i en mængde tilfælde få et større beløb refunderet, end han i og for sig har indbetalt. Det kan naturligvis ikke være hensigten — det tror jeg også den højtærede finansminister er enig med mig i — og derfor må vi nu i udvalget se nærmere på dette problem, eventuelt om ikke det ville være rimeligt at indkomstbeskatte det beløb, som skatteyderne får tilbagebetalt. Ejerne derimod af ubebyggede grunde har i langt de fleste tilfælde ikke haft mulighed for at fratække udgiften til grundstigningsskyld, så her bør vi formentlig se bort fra indkomstbeskatningen.

Det var ejerne — men de er jo ikke alene om at betale grundstigningsskyld. I mange tilfælde er grundstigningsskylden endda hvilende, så de kun betaler et ringe beløb eller måske helt er fritaget for at svare grundstigningsskyld. Lejerne i etagebyggeriet f. eks. er derimod ikke fritaget for at svare grundstigningsskyld, idet de betaler den gennem deres husleje. Det er ofte etagebyggeriet, der må betale grundstigningsskyld, fordi grundstigningsskylden i denne bygningsform ikke er hvilende. Det ville f. eks. ikke være rimeligt at give et boligforetagende 10.000 kr. tilbage og så lade lejerne, der jo i realiteten har betalt beløbet, ikke få andel i tilbagebetalingen.

Jeg trækker ikke disse eksempler frem for at give udtryk for, at mit parti ikke vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, det vil vi, men jeg nævner dem, for at de ærede medlemmer hr. Axel Kristensen og hr. Gottschalck-Hansen skal kunne forstå, at en ophævelse eller fiksering af grundstigningsskylden får vidtrækkende konsekvenser, konsekvenser, som man måske ikke rigtig har tænkt over.

Jeg har sagt gentagne gange ved tidligere drøftelser, at hver krone, ejendomsskatterne lettes med, overføres på den personlige skat. Det har man ikke gerne villet indrømme, men det er også meget lettere at lade være med at fortælle dette; det gør mere lykke, blot man foreslår eller taler om ophævelse af skatten og ikke taler om følgerne deraf. Gid endda spørgsmålet var så ligetil, at den krone, skatteyderen sparer i ejendomsskat, kommer han til at aflevere i personlig skat,